

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о год. 6-й пополудни.

Редакция, администрация і
експедиция «Руслана» під ч. 9
ул. Коперника. — Експедиция
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Режлямації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Що буде?

Вчера через цілий день відбували ся наради комісії парламентарної теперішньої більшости в справі дальшого веденя діл в парламенті. В нарадах взяло участь і правительство. Се послідне дивить ся на послідні події в палаті посольській песимістично і думає, що найлучшим средством для усмирення розгорячених умів було би що найменше відрочене засіданє парламентарного аж до осени. Скандали, викликувані Німцями, підривають занадто повагу парламентарю, як щоби можна з холодною кровю всему придивляти ся. Аналогічних сцен не виказує історія в життю парламентарнім ніякої держави європейської. Шенереріяни проклямають голосно головну зраду окликами: *Vivat Germania irredenta!* А наколи би ще мало прийти до бійки, що не виключене, то лучше пустити парламент на ферії.

Іншої думки суть деякі члени більшости парламентарної. Іменно Поляки і Чехи настають на те, щоби по можности витривати і побіч деяких наглих внесень полагодити ще адресу до трону. Всяка капітуляція знаменувала би лише слабість теперішньої більшости.

Чий погляд на ситуацію вірніший? — се годі сказати в виду несподіванок, які являють ся на кождім засіданю. Розуміємо амбіцію більшости парламентарної. Она хоче поставити доказ своєї життєвности і рада би спонукати правительство до солідарної акції проти опозиції. Але чи може правительство ставляти свою екзистенцію на ту одну карту? Оно мусить ся і до обструкції відносити не так драстично і беззглядно, як се вільно робити більшости, котра меньше має до втраченя. Здаєсь проте, що судьба парламентарю буде зависіти не від того, що доси стало ся, а від того, яке буде поведене обструкції на кількох ще пробних засіданях, що відбудуть ся сего тиждня. Зможуть ся скандали, то тоді нема другого виходу, як відрочити парламент до осени, а тимчасом медіятизувати, т. є. старати ся приєднати бодай деякі групи з посеред Німців для позитивної роботи.

Таке є фактичне положене.

Але побіч того носять ся по над парламентарном австрійским ще інші слухи, котрі можна зареєструвати для характеристики ситуації. Слухи ті не відносять ся до простого відродженя, але навіть до розв'язаня парламентарю. Плян був би такий. На тепер був би парламент відрочений, а наколи би не повело ся усмирити Німців, піддержуваних сильно віденською прасою і соціальними демократами, то тоді би прийшло до систованя конституції, т. є. до знесеня закона о безпосередних виборах до ради державної з 1873 р., а до зложеня нового парламентарю через обсиланє єго з соймів краєвих. Сим способом позбув би ся парламент скрайних чинників, що нині — свідомо чи несвідомо, — спинають всяку позитивну законодатну роботу. До нового пар-

ляментарю увійшли би з Чехії переважно самі Чехи, з Галичини — Поляки-консерватисти і умірковані Русини, з Буковини — Румуни з Волянном і одним Німцем, з Долішньої Австрії — самі антисеміти, з Горішньої Австрії, з Тиролю і Сольногороду — переважно клерикали, з Країни — Словінці, з Дальматії — Хорвати, з Триесту, Гориць і Побережа — Італійці, а лише з Каринтії, Морави, Стирії і Шлеска — Німці-народовці. Опозиція змаліла би через те дуже значно. Проект сей подаємо лише для зрегестрованя, позаяк він висить в воздуху. А можливий він на тій основі, бо закони о посередних виборах до ради державної фактично доси не знесені. Та прерогатива лишилась ще краєвим соймам незмінена, а по систованю конституції увійшла би на ново в жите.

Німці-обструкціоністи і радикальні елементи поставлені були би через те вже тепер перед альтернативу: змінити свою дотеперішню тактику або вивернути безпосередні вибори до ради державної враз з законом о V. курії.

Рада державна.

Засіданє з 1 червня 1897.

Галерії в палаті переповнені, а навіть на улиці перед парламентаром згромадило ся много цікавих скандалу. Віденці були певними, що наступить скандаль. Засіданє отворив віцепрезидент Абрагамович. П. Тірк протестує против протоколу з попередного засіданя. П. Бернрайтер вносить протест против способу веденя через пп. Абрагамовича і Крамаржа розправ в Палаті. Подібний протест зголошує п. Штайнвендер, Шенерер, Дашинський і Функе. Посол Яросевич складає уряд секретаря палати, понеже уважає низше своєї гідности засідати в Президії, в котрій оба віцепрезиденти знасиловують регулямін.

Посол Песлер, котрий сказав, що в палаті є 171 лайдаків серед великої тишини в палаті складає слідуючу заяву: «На попереднім засіданю ужив я вираженя, котрим образило ся много послів. Наслідком визваня мене до поединку послом Удржалем заявляю, що вираженє те вирвало ся мені в хвили високого роз'ярєня. Цофаю єго, жалую і прошу рівнож посла Удржалея як і цілу палату о прощенє. Та тенденція моя відносить ся очевидно і до визваня мене послом Вельвейским». Заяву ту приняла палата мовчанем.

Секретар Рашковський відчитав звінний протест лівці в справі нарушеня регуляміну палати через обох віцепрезидентів. Другий секретар Ебенгох відчитав знов письмо правіці, в котрім більшість похваляє поступованє віцепрезидентів. Відзивають ся крики з лівці. Ебенгохови дістало ся кілька латок.

Гро: Нехай винайде австрійський язык, але таких річий нехай не читає в язиці німецьким (страшний заколот на лівці).

Абрагамович прикликає Іра до порядку.

Ебенгох читає дальше: Єсли поступовці протестують, то протест з нашої сторони є більше на місці не лише по причині нечуваної зневаги парламентарного авторитету і приличности, але також по причині етамованя парламентарної

праці через сторонництва обструкційні на кошт виборців (сміхи з лівці, остентаційні оплески на правіци, відтак великий галас).

Вольф: Поляки забирають нам гроші, щоби Чехів заступати.

Абрагамович: Коли читано ваш протест, був спокій, колиж друга сторона прийшла до слова, підносите бурю.

Вольф: І то щось такого читав Німець, то є *Polakenvorlesung*.

Ебенгох: Читаю з чистою совістю (оплески на правіци, лівці кличе: *пфе!*)

Вольф: Зрадники народу (крик і вите на лівці).

Абрагамович: Є то нечуване топтанє парламентарного житя.

Ебенгох читає закінченє: Одвічальність за все, що ту зайшло і чим послугують ся противники парламентаризму, щоби єго знесилити, не лежить на нашій совісти. (Довгі оплески на правіци, неустанні переченя і шалені оклики на лівці).

Посл Тірк і Вольф: Стидайте ся! То є німецькі хлопи!

Пос. Вольф: Юді!

Забурєнє прибрало такі розміри, що дальші наради стали впрост неможливі. У всіх головах свитає думка, що парламент вже неспосібний до діяльности.

Предсідатель перериває засіданє на дві години. Як загально думали, хотіло правительство на конференції з парламентарною комісією вилінути на правіци, щоби понехала думку адреси до Корони.

Найбільше однак зворушений був гр. Бадені. Підчас цілого відчитуваня протесту більшости, станув напротив него Вольф і через три чверти години вмахував кулаками по під ніс гр. Баденього, притім видавав від часу до часу неприличні оклики, або верещав: *Abzug! Hinaus!* або впрост в очи Баденьому: «Той мусить забрати ся, мусить винести ся проч, він є ганьбою, плямою на чести Австрії!»

По скінченім читаню гр. Бадені, котрому впрост особисто грозила небезпечність, був так червоний, що побоювали ся поважно о єго здоровлє.

Тимчасом Вольф переходячи коло німецького пастора посла Бавмгартнера, на котрого пульті лежав лист адресований «an Seine Hochwürden», крикнув: «*Sie sind Nichtswürden und nicht Hochwürden*».

Пос. Пергелт застерігає ся против вибраної більшостию дороги яко противної парламентаризмови.

Пос. Шікер: Що більшість допускає ся такого тероризму і до нас промаває менторским тоном, є безчельністю.

Крамарж прикликає єго до порядку.

Пос. Кайзер говорить, що Поляки честь парламентарю тому підкопали, що справи ріжних маневрів гелдових не хотіли *usque ad finem* провадити.

Крамарж боронить поступованя президії.

По перерві внесєня Тірка, Функого і пять поправок Пергелта в поіменнім голосованю відкинено, а принято внесєнє Пацака о втягненє до протоколу протесту більшости.

При кождім з тих голосовань діяли ся скандальні сцени, обструкціоністи обкидували

президио обидами. Пос. Окуневский в наглядім внесено взивав правительство, щоби супроти суперечности межи заявою президента міністрів що до галицьких виборів а фактами ствердженнями через судові слідства правительство заявило, чи гр. Бадені фальшиво був поінформований, чи з свідомостию говорив неправду, а дальше взиває правительство, щоби ті галицькі урядники, котрі фальшиво правительство інформовали, були укарані, неправдива заява гр. Баденного, щоби була відкликана

Кроме того заштував Окуневский в справі не виданя актів виборчих посла Охримовича в Самборі. Предсідатель комісії Фуке відповів, що ті акти студіює референт, і як тільки покінчить він свої студії, акти безпроволочно віддадуть ся судови.

Окуневский: Як раз за пять літ!

Діпавлі виїє; щоби нова процедура цивільна увійшла в жите доперва з днем 1. січня 1900 року.

Данєляк інтерпелював в справі конфіскації шкєм людових.

Шенерер забрав знов голос о протоколі з попереднього засіданя, місто однак о протоколі, говорив о всім можливім. Абрагамович перериває єму. Шенерер: Я сам один потрафлю галабурдувати і застановити засіданє. Абрагамович прикликає єго до порядку. Вольф: Gottferfluchte Polaken-Wirtschaft! Шенерер сварить ся з Абрагамовичем.

Дашинський іменем соціально-демократів: Президия копає ногами регуліям палати. Президия є гідна тої більшости, котра похвалила перекупства і циганьства шляхти, окроплені кровію селян, котра три рази розправу над тими циганьствами в легітимаційній комісії усунула з під явности. Погорджуємо такою президією і будемо єї ревню поборювати. — Козакевич з Яросевичем інтерпелювали о поступованю жандармерії.

Слїдуюче засіданє 2. червня.

Давидівский процес.

Розпочало ся переслухванє обжалованих по черзі.

Іван Кроковський, один з головних героїв давидівських, обжалований о публичне насильство, іменно о побите війта, мужчина шпакватий, коротко острижений, убраний в виполовілу жовту загортку. Толкує ся досить інтелігентно. Почуває ся до вини лише о стілько, що ударив «начальника обушком два рази по голові». Описує невдоволенє, яке панувало серед урльопників, задля недорученя їм карт.

— Ми діти найяснішого пана — говорили в памятний день 11 марта зібрані на подвірю — якби до чого прийшло, мусїлибсьмо «нарукувати» і боронити краю, чомуж нам не хотять видати карт?

Дуже характеристичне було оповіданє Корковскового о згромадженю, скликанім Козакевичем до Давидова. Корковський запамятав собі такі науки, що майже афоризмово лишили ся єму в голові:

1. Як хлоп стратить 10 кр. на горівку, то називає ся піяк, а пан стратить 100 гульденів і нічо.
2. Панський син рік служить у війску, хлопський три літа, хотяй міг би ся того самого научити.
3. Сіль, тютюн і горівка коштують за дорого. Робітник мусить випити келїшок горівки.
4. Не вибирати до ради державної панів, тільки хлопів, бо хлоп потрафить цілком то само і ще ліпше.
5. Хлоп і робітник мусить вже раз конче скинути з своїх плечий нинїшне ярмо.

Козакевич обудив на згромадженю ентузіязм ддятого, що особисто явив ся серед виборців, що коментовано собі на користь кандидатури Мохнацкого.

До закиду підбурюваня урльопників не признає ся Корковський. Навпаки — втихомирював їх.

— Як вас не хотять допустити до голосу то пощож тут стоїте? — мав їм толкувати. Пани будуть самі голосувати!

През.: Чи то правда, що викрикалисьте перед комісією: То шахрайство!

Корк.: Я лише сказав до ксьондза: упоминалисьте нас на проповіді, щоби ємо не віддавали голосів за горівку і гроші, а тут самі принеслисьте фляшку вина!

През.: Щож то має спільного з шахрайством? Може то вино було принесене на сніданє.

Корковський не може погодити ся з таким здогадом.

Другий обжалований Іван Шеремета, урльопник, має на совісти чотири тяжкі гріхи против кодексу, між иньшими яко гріхи головні: публичне насильство і тяжке ушкодженє тіла. Оповідає дуже образово.

— Хотїлисьмо, — повідає — приступити до комісії, як приступає ся до матери. Хотїлисьмо того права, яке нам дав найясніший пан. Бо прошу високого трибуналу: що з атраменту, як нема пера, або з пера, коли нема атраменту? Так було і з нами. Дали нам карти голосованя, а не дали карт легітимаційних.

Іньші свідки стверджують, що Шеремета був одним з найенергічїйших ворохобників. Він сам на питанє президента трибуналу, як то було з тим штурмом на комісію, твердить, що пішов власне тоді до коршми по цїгара.

Шеремета є також обжалований о бите Попеля і знущанє над ним. Мав ударити Попеля колом так сильно, що розбив єму череп. Признає ся до одного лише удару.

Помимо страшної ролї, яку відогравав в давидівських подїях, виглядає як скінчений оферма, має малі запавші очі, отворенїй рот і говорить півжїночим голосом!

Додатково переслуханий Корковський зізнає, що на кілька днів перед виборами домініканський лієничий Якубович хвалив ся перед хлопцями, що як лиш єхоче, то купить 200 хлопських карт.

Микола Юркевич з Черепина, 28-літний хлоп, з великою головою, покритий чорним щетинистим волосєм, убраний в єїрак. Говорить по руски, тонким торкотливим і монотонним голосом, так, що як би єго не бачило ся, можна припускати, що має ся перед собою бабу. Обжалований заперечує, будьтоби бив Попеля. Один лише епізод що до застріленя Дацка через Попеля, є в єго оповіданю цікавий. Юркевич був в товпі на подвірю, коли в касарни роздали ся два вистріли. Хтось крикнув: «Яська Шеремету застрілили!» Ясько Шеремета є свояк Юркевича. Переражений і неспокійний о него кинув ся Юркевич на перед не дивлячись, що за хлоп застрілений, взяв єго на руки і вишїє на двір. Тут доперва побачив, що то Дацко.

Іван Наїда з Давидова, 27-літний урльопник, убраний в стару синю блозу і такіж війскові панталюни. Держить ся по вояцки. Є також обжалований о злочин тяжкого ушкодженя тіла. Він то шарпнув Поопеля і відорвав єму полу сурдута, а відтак з другими бив.

Стефан Стецко з Черепина, літ 40, розсудний хлоп, обжалований є о насильство, опір жандармови і тяжке ушкодженє тіла. Русин, але говорить і по польски добре.

Предсїд: Ви обжаловані о участь в убийстві Попеля.

Стецко: Я? я ані пальцем не кивнув.

Пред.: Розумїсь, бо колом.

Стецко: Я маю свідків, щом не бив.

Відтак оповідає подрїбно цілий перебіг подїї, спихаючи цілу вину на урльопників, що грозили розбитєм голови кождому, хто би поважив ся голосувати. Провід вів Іван Мазур. Стецко не був при убиваню Попеля і наводить навіть свідків, котрі мають доказати єго alibi. Свідки будуть пізнійше переслухані.

Іван Телеґа, літ 41, мазур, рільник з Толшова, обжалований також о участь в убийтю Попеля, твердить що єго до сего «змусили». З початку видячи, що Попель вже унав, кликав: «даруйте єму жите!» — але за той обяв доброго серця, дістав по голові, а до того як хтось втиснув єму кіл в руку, ударив раз Попеля, після чого кинув кий на землю. Хто дав єму кий, то Телеґа сего не знає.

Ілько Юрєвич, 28 літний хлоп з Черепина,

обжалований, о участь в убийстві, рішучо випирає ся всього. Навіть костура не мав в руках.

Пред.: Є тут в сали Шеремета, котрий зізнав, що видїв, як билисьте Попеля.

Ілько: То бреше.

Пред. (до Шеремети): Видїлисьте як Юрєвич бив Попеля?

Шеремета: Ні.

Пред.: То говорилисьте в слідстві неправду, мовлячи, що Юрєвич бив.

Шеремета: Збрехавем.

Пред.: З якої причини? Прецінь так без підстави не очернює ся.

Шеремета мовчить.

Дальше обжалований Василь Наконечний, 37-літний хлоп, з Черепина, убраний в порядний єїрак, признає ся, що два рази ударив Попеля колом, а перєчить, щоби єго конав.

Бернард Токарський, літ 34, з Давидова, подїбно як тамтї, обвинений о убите Попеля, випирає ся всього.

Лавро Граб, званий Дзєвра, 22-літний зарібник з Давидова, о грубїм карку. Він то мав до коваючого Попеля сказати: «Не хтївсьє пити гербати і кави — пий кров!» Не признає ся ані до сего, ані до нічого взагалї.

Войтїх Рибчинський, 69-літний рільник з Давидова, як всі убраний по мійски, дихавичний і слабїй чоловік, обжалований о се, що ударив Попеля палицею по голові і помазав болотом. Всєму перєчить.

Петро Лєостра, залїзничий стражник в Давидові, обжалований о участь в убийтю Попеля, заявляє, що «нічого не памятає бо був п'яний».

Вісти політичні.

Цїсар виїхав до Брук над Литавою в цілі інспекції війск в супроводі міністра війни, генерального інспектора армії і війскових аташе чужих держав.

На вчерашнім засіданю Ради державної внесло правительство проект закона о заробкових спілках і госнодарских, поставило предложєнє о додаткових кредитах до бюджету на біжучий рік а також проект закона против картелїв. Проект сей відносить ся до артикулів щоденного ужитку, на котрі наложено консумційний податок як: пиво, горівка, нафта, сіль і цукор. Правительство виходить з того заложєня, що картелї мусять бути передовсім там управильнені, де артикулі живности обложено податком; проект допускає там тільки ієтнованє картелїв, де уложено статут нотарияльно потвердження. Кождий картель належить відтак закомунїкувати правительству. Міністерство веде контролю при помочи картелевої комісії над картелями і може їх заказати, сли они покажуть ся шкідливими в визискуваню цїв. Проект закаує рішучо всякі картелї, котрі відносили би ся до високости робітничої платні.

В угорскім соїмі виїє міністер гонведів два для Угрів дуже важні закони. Один закон впроваджує окремі заведеня для образованя і вихованя офіцирів для гонведів. Вихованки тих заведєнь будуть могли вступити і до вспільної армії, сли осягнуть знанє німецкої мови. Через ту постанову перемінить ся дотеперїшна академія війскова в Будапешті на взорець академії в Вінернайштадті, а чого Угорщина так довго домагала ся. Крім того потворять ся ще дві чотироклясові школи кадетскі для гонведів і одна висша реальна школа війскова, по укінченю котрої можна буде вступити до академії. Другим законом збільшує ся число місць для Угрів в спільних заведенях о 130. Сим законом зроблено початок до вихованя мадярских офіцирів для мадярских полків вспільної армії і для гонведів. А в недовзі належить сподівати ся, що Мадяри зажадають воєнної академії.

Новеля пруского правительства дістала вже від більшости палати пруского соїму рішучу відправу. Соїм в третім читаню прийняв сю новелу, але так як єї зрадагувала комісія; то значить приняла всі полекші, які містила новеля а викинула всі уступки, котрі стїсняли горожанську свободу, а на котрих передовсім залежало правительству.

Праса заговорила знов, що президент фран-

цускої республіки поїде з ревізитою до царя. Ревізита має наступити в половині липня в Петергофі. Президент поїде на Одесу, щоби не стрінути ся з німецьким цісарем Вільгельмом.

Порта жадає 15 дневного роз'єму, котрий можна би на дальший протяг часу відновити, в разі слиби переговори о закінченє миру не дійшли до кінця. Заклченє миру не наступить і не може наступити, бо трудности в тій справі ще не усунено. Греки роблять закиди, що Туреччина приготовлює ся до нападу, Турки знов жалують ся на Греків, що фортифікують Лямію і инші місцевости і скріпляють свої війська.

Новинки.

— **Прогулку до Лисинич (огород і ґрунда)** уряджують в четвер, на Вознесенє, львівські товариства: «Клюб Русинок», «Руска Бєсїда» і «Боян». Крім продукцій мішаного хору «Боян» відбудуть ся і танці при участі музики військової. — Вступ до огорода 20 кр. від особи. Чистий дохід призначений на товариство «Руслан». З огляду на забаву і цілє належить надїяти ся, що всі Русини львівські і близькі замські поспішать на сєсю прогулку. Оповідень публичних не буде ніяких, так само і осібних запросин не висилає комітет нікому.

— **Номінація.** Провізоричний старший учитель в мужєській семінарій учительській у Львові др. Володимир Коцюмарий іменованій сталим учителем при тїм заведено.

— **Аматорське представленє.** Заходом товариства руских женцин в Перемишлі відбуде ся 6 червня аматорське представленє на дохід убогої молодежи шкільної. Відограні будуть комедії: «Перше повмиралі потім пібрали ся» і «Він не заздрисний». Представленє відбуде ся в замковій сали.

— **Дефрандант.** На реквізицію краківської поліції увязнено у Львові одного з бувших урядників виділу краєвого, котрий обнявши в послїдних часах посаду управителя дібр, висланий на Буковину з листом, містячим в собі 4000 злр., лист розпечатав і привластив собі частину грошей. Арештованого відвезуть до Кракова.

— **Листи з погрозами.** Один властитель дібр в рившєвк одержав онодї лист з погрозами, щоби сєйчас зложив в запечатаній куверті 20 злр. до спорохнілого дерева в Старомістю, бо инакше зглядить єму сина одинака, а єго пустять з дном. Крім сєго заявили в тїм листі, що до подібних вчинків заложене є від кількох лїт тайне товариство, що тепер розпочало свою діяльність. Варта би пізнати ся з тими пташками та замкнути їх до клітки.

— **Бїда серед лікарів.** «Есчо» перемиске доносить: «В наслідок резигнації дра Михалка, лікаря поліційного, розписано конкурє. Як довідємо ся з віродостойного жерела, то на ту посаду, з котрою є получена річна платня в квоті 120 злр. словами: *«сто двацїять золотих»*, без жадних додатків активальних і особистих, подало ся доси 5 докторів всіх наук лікарських, а то: трєх докторів з Перемишля, один з Кракова а один з Відня. Конкурє ще не замкнений і надкомісаріят має надїю, що вплине ще з 20 подань». — Хороша перспектива для наших медиків, нема що казати!

— **Повени.** З долиньського повіта пишуть: Дня 27. мая пополудні навїстив село Цїневу страшний хмаролом. В короткім часі візбрав гірський потїк Дуба і за годину залив всі огороди і прибережні поля. В деяких хатах вода стояла по вікна. Шкоди величезні і поки-що не дадуть ся навіть обчислити. Дороги місяцями поперевернані, а телеграфічні стовпи повалені. Великі шкоди нотерпіли і доохрестві села: Дуба, Князївске, Рїне, Дубшара, Леївка, Ольхівка, Янівка, Яєновець і ин. Дня 28 мая вода опала, але в многих місцях змінила русло ріки. — Повени навїстили також богато околиць в Угорщині. Так на пр. в Арадї залила вода в наслідок хмаролому богато улиць. В Теке Тебереш понизчила повїнь мости і млини. Шкоди в полях величезні. В Аляд погїбли в часі бурі три женцини. Повїнь грозить також громадам Борєша і Баранїон.

— **Сумна справа.** В Ломжи в Росї арештовано перед роком зелїзничого урядника, Гайковича, обжалованого о ширєне просвітї межї народом посредством книжок. Арештований, незвичайно праведна людина, збожеволїв у вязниці! Мати єго, старушка не могла перенести нещастя, віддала Богу духа! За такий самий «злочин» покутує в тїй вязниці ще якийсь Теляковський з Галичини.

— **Вїдважний чоловік.** В селі Зелїана в Конґресівці, чотири хлопці від 10 до 13 лїт, веселючи по глибокім ставі, перевернули човен і попадали до води. Находячий ся недалеко кольоїнет, Антїн Янчевський, почувши крики дїтий, поспішив з помічю. Спритний і енерґічний чоловік з нараженєм власного житя видобув потапаючих трєх хлопців, четвертого, також витягнув з глибини, але вже неживого. Янчевського

представлено Товариству ратованя потапаючих до медалю і грошевої нагороди.

— **Звїрство.** В лїсі біля Домброви сповнено сими днями нечувано варварський злочин. Двох волоцюгів напало на самїтно переходячу дївчину і обрабувало єї з послїдного крейцара. Дївчина стрїнула незадовго якогось третого чоловіка і з плачем розповіла єму про свою кривду, думаючи, що найде поміч. Незнакомий поспитав єї чи не пізнала би драбів, а одержавши притакуючу відповідь, завів єї глїбше в лїс, щоби віднайти, як казав, злодїїв. Тут доперва звїрський нелюд дав ся пізнати — збещестив дївчину і вколів їй ножем очі!... Деє опісля найдено нещасну край лїса а по двох днях жертва жорстокого звїрства померла. — Так пише одна видавана на Угорщині часопись.

— **Нелюдність.** У слюсара Н. у Львові був до недавна на науці син одной вдови, що платила за науку. Сам майстер однак не дуже належито доповняв пунктів умови, а навіть переступав єї, уживаючи до науки воєнних єредств. Ученик, як показує ся, не годив ся на того рода науку і просив матір, щоби єго звїдтам відбрала і віддала до кого иньшого. На вїзване сина приїхала мати, в скобках додаймо — калїка, аж з під Тарноберега і застала тут сина блїдого, винужденїлого, жалуючого ся на біль голови. Хлопчина мусїв положити ся і переражав мати пішла до лікаря і той сконстатував запаленє мозку, в наслідок чого мати мусїла віддати хлопця до шпиталу. Красна наука, а чи у одного то майстра так дїє ся!

— **Самоубийство.** Незвичайну сензацию викликало в Піотркові в Росї самоубийство ученика Ш. клєси ґїмназіальной, 14-лїтнього хлопця сина властителя друкарні Лїї Паньєкого. Нещасний молодець випив о 10-їй годині рано спору дозу карболової кислоти, і помимо скорої лікарської помочи в годину потїм помер. Причиною самоубийства хлопця була дївка одержана з грецького язика і усунене від іспиту.

— **Зухвала грабїж.** В грузиньскім селі доконали розбишаки минушого місяця сьмілої грабєжи на склеп господаря Бахва Дадїяні, находячий ся біля залїзнодорожної стациї. В склепї було около 40 людей, в части купуючих, а в часті ждучих на поїзд. Нараз входить двох узброєних чоловіків і приказують всім не рушати ся з місця. Присутні з початку здивувались а навіть стали глузувати; но входить ще один узброєний і велить всім перемістити ся на вказану половину склепу. Розбїйники приказують властителяви склепу подати гроші. Коли той вимовляє ся, що в ту хвилию не має грошей, прикладають єму цївку оружя і грозять вистрїлити, як не дасть грошей. Перестрашений дістає з кишені повну мошонку з 300 рублями і подає розбїйникам. Відтак приступають они до стоячого за прилавком приказчика. Сей став швирияти по кишенях, де у него був всего-навсього один рубель, і страх збентежив ся, — руки у него дрожали з нереляку! Нетерпеливі розбїйники наносять єму кинжалом рану, з котрої струєву бризнула кров. Получивши рубель розбїйники дістають напїтки, відбивають кинжалом шийки бутельок і угощають ся; потім дістають і укладають в мішки все, що їм спо-

добало ся: чай, тютюн, запалки, сир і т. д. Публіка стоїть і глядить онїміла на сю сцену. Розбїйники замічають в товї одного одїтого по жидївски, звизають єго вперед і приказують добути з кишені все, що має. Жид кляне ся, що крім дрібних нема в него грошей, та й ті потрібні єму на білет. Розбїйники клєпають єго ласкаво по плечах, називають своїм і відпускають; оглядають ся на вкруги і видять бурку; один розбїйник бере єї і накидає на себе. Властитель бурки говорить, що она єму потрібна в дорозі. Розбїйник з любовістю дає єму свою стару бурку місто нової. В ту пору роздає ся свїет паровоза. Розбїйники беруть у рїжних осіб на памятку достережене оружє і спокійно виходять з склепу, приказавши всім не ворухнути ся з місця. Прийшов поїзд; пасажири дізнавшись о зухвалїй грабєжи запирають ся в вагонах. Почтові урядники приготували оружє на случай нападу. Тї, що були в ограбленїм склепї, говорять, що всі розбїйники були одягнені в короткі черкєски, мали позакривані лица і говорили по грузиньски з гурійским акцентом. Тимчасом розбїйники віддалили ся безкарно.

Іменованя перенесеня, відзначеня і конкурси.

— **Іменованя.** Міністерство торговлі іменовало почтових практикантів: Лішу Фрайґайтера у Львові, Юл. Глодзиньського в Яєлі, Йос. Маєрінґа і Лєйзора Ізраєловича у Львові, Ад. Пухалу в Перемишлі, Юл. Гляєґала і Яц. Бєняєкого у Львові, Теоф. Сольєского в Вадовицях, Винк. Кулка в Кракові, Мавр. Бардаха в Дуклі, Юду Целлера в Бучачи, Ант. Костишина у Львові, Стан. Шиманьського в Яєлі, Вяч. Матейка в Кракові, Фр. Сьєвєнха в Дембїци, Март. Зїха в Закопанім, Евґ. Барєвича, Мар. Лінґардта, Ів. Гавликєвського, Юр. Баронча і Войт. Гавроньського у Львові, Юр. Фецяка в Жовкві, Кар. Фїялу у Львові і Казим. Бігуна в Новім Санчи, а крім того почтових експедиторів: Онуфр. Гудза в Коросні, Фр. Вашка у Львові, і Як Штайнера в Станиславові асистентами почтовими; а Дирекция почт перенєсла Лішу Фрайґайтера до Бережан, Юл. Глодзиньського і Стан. Шиманьського до Сянока, Лєйзора Ізраєловича до Городка, Ад. Пухалу і Фр. Сьєвєнха до Рїшева, Теоф. Сольєского до Осьвідцима, Юр. Фецяка до Тернополя і Фр. Вашка до Бялої — полишаючи прочих новоіменованих в їх дотеперїшних місцях службових.

— **Перенесеня.** Дирекция почт і телеграфів перенєсла почтових офіціалів: Петра Пієцьборєвського з Бохні до Львова, Йос. Калтурєкєвича з Рїшева до Бохні, Войт. Бавдера зі Спятина до Самбора і асистентів почтових Льва Хомицького з Нового Санча до Львова і Вільг. Брікнера з Городка до Ланьцута.

Телеґрама.

Вїдень 2 червня. Днесь закрито Раду державну (не відрочено, т. зн. що поновне скликанє ради державної зависить від волї правительства).

Розклад їзди на залїзницях

після часу середно-європейского пізнійшого о 36 мінут від львівского, важний від 1-го мая 1897.

Поїзд	год.	приходить до Львова	Поїзд	год.	відходить зі Львова
особовий	7:30	з Сучави і Черновець	поспїши.	6—	до Підволочиск і Бродів
мішаний	7:50	з Янова	"	6:10	до Черновець і Сучави
особовий	8:05	зі Стрия і Лавочного	особовий	6:45	до Черновець і Сучави
"	8:15	з Тернополя і Бродів	поспїши.	8:40	до Кракова
"	8:25	з Сокала і Ярослава через Раву	"	8:55	до Кракова в спол. з Н. Санчом і Розвадовом
"	9:10	з Кракова в сполуч. з Н. Санчом, Яєлом і Равою	"	9:20	до Стрия і Лавочного в сполуч. з Хировом і Станиславовом
"	10:35	з Ярослава	"	9:25	до Бєлзїя в спол. з Сокалем і Ярославом
мішаний	1:15	з Янова	"	9:40	до Янова
поспїши.	1:30	з Кракова в спол. з Н. Санчом, Загірєм і Хировом	мішаний	10:05	до Підволочиск і Бродів
особовий	1:40	зі Стрия і Лавочного в сполуч. з Хировом і Станиславовом	"	10:45	до Черновець і Сучави
поспїши.	1:50	з Сучави і Черновець	мішаний	1:04	до Янова від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в сьвята
"	2:30	з Підволочиск і Бродів	поспїши.	1:55	до Підволочиск і Бродів
"	5:20	з Підволочиск і Бродів	особовий	2:40	до Черновець і Сучави
"	5:25	з Бєлзїя в спол. з Сокалем і Ярославом	поспїши.	2:50	до Кракова в сполуч. з Равою і Хировом
"	5:45	з Черновець	особовий	3:05	до Стрия і Сколього
"	6—	з Підволочиск	мішаний	3:15	до Янова від $\frac{1}{6}$ — $\frac{14}{6}$ і від $\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{6}$ щоденно, від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{6}$ в повєднєвнї дни
Нїч			"	4:40	до Ярослава
особовий	6:55	з Кракова з Розвадовом сполуч.	Нїч		
мішаний	8—	з Янова від $\frac{1}{6}$ — $\frac{14}{6}$ і від $\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{6}$ щоденно, від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{6}$ в повєднєвнї дни	особовий	6:45	до Кракова в сполуч. з Н. Санчом, Загірєм і Хировом
поспїши.	8:45	з Кракова	мішаний	7:05	до Сокала і Ярослава через Раву
мішаний	9:01	з Янова від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в сьвята	особовий	7:25	до Тернополя
особовий	9:10	з Сучави і Черновець	"	7:30	до Стрия і Лавочного
"	9:30	з Кракова в спол. з Н. Санчом і Равою	"	8:50	до Янова
поспїши.	9:50	з Сучави і Черновець	"	10:30	до Черновець і Сучави
особовий	10—	з Підволочиск і Бродів	поспїши.	10:50	до Кракова в спол. з Ярославом, з Розвадовом і Н. Санчом
"	10:20	з Лавочного і Стрия в сполуч. з Хировом і Станиславовом	особовий	11—	до Підволочиск і Бродів
"	12:10	з Лавочного і Стрия в сполуч. з Хировом і Станиславовом	"	4:40	до Кракова в сполуч. з Хировом, Яєлом, Розвадовом і Н. Санчом
"	3:30	з Підволочиск	"	5:20	до Стрия, Лавочного і Хирова
поспїши.	5:10	з Кракова в спол. з Н. Санчом і Яєлом			

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженєм і

3¹/₂ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженєм,

а всі інші находячі ся в обігу 4¹/₂ Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-дневним речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайденя!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

склад і рукодільня обуви мужескої, дамскої і для дітей

у Львові, пл. Бернардинська ч. 10.

(напроти ул. Пекарської)

має честь повідомити отсім Ви. Публіку, що виробляє **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайденя, з всякого рода шкір, як: **Обувє мужеске і дамске, також чоботи** з хольвами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступні.

Також приймає до відновленя і направи **Кальоші і Плащі** кавчукові, всякі **гумові приряди** як також ельована обува кавчуком.

Всякі замісцеві замовленя виконує в можливо як найкоротшій часі.

Дякуючи за дотеперішні ласкаві взгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанєм **Іван Яримович.**

129 1—10

Спеціаліст до направи кальошів і плащів навчукових.

АНТІН ПІЗУНЬСКИЙ

Львів, Академічна 12.

Богато заосмотрений на кожний сезон

Магазин конфекції дамскої

поручає завжди

наймоднійшій Сукні до

проходу, Костюми ранні, Матини,

Шляфроки, Пенюари, Блюзки, Сорочки,

Гальки з наймоднійших матеріалів,

дешевше ніж деінде. 151 5—47

До Пана Івана Ляврука, поживника при улиці Галицькій ч. 6. у Львові.

Є то річ неоцінена мати добре впоstrену бритву тому, хто сам голить ся. Тож заявляю Вам, що послав я мої бритви за границю до остреня, але не були они навіть в приближеню так фахово і містерно виконані, як тепер, від коли даю до Вас, а переконав ся я, що лиш Ви є тим одиноко правдивим майстром фаховим до остреня бритов, бо я так вдоволенний, що мушу Вас Пана всім інтересованим яко доброго, совісного і одиноко спосібного ремісника в тім заводі поручити.

З поважанєм **Г. Товарицький.**

128 1—10

Болеслав Янковский

Робітня рушникарска і продаж оружя

у Львові

ул. Чарнецкого

число 2

поручає стрілецьке оружє всіляких системів під випробованою і управильною гарантією. Продаж **дусок набоевих**, машинок до набиваня і закручуваня. Реконструовані набой, рівнож мірки на порох примінені до калібру. — Всякі репарації приймає ся під гарантією. 4—10

Робітня уніформів

для п. ц. к. офіцирів, урядників

і пп. студентів

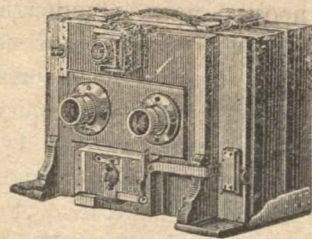
а заразом всіляких убранных мужеских

Йосифа Сеґети

у Львові, при улиці Паньській ч. 22.

Всякі замовленя виконують ся по цінах умірених в як найкоротшій часі, так в місци як також на провінцію. — 130 1—15

Перший християньский

ново отвореній склад апаратів

і

всіляких приборів

до

заводової фотографії поручає

ниже цін у всіх фірмах краєвих і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на провінцію відворотною поштою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіляких приборів до фотографії. На жаданє виповічає ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартости апарату) з об'єктивами Voigtlander'a, Steinheil'a, Goerz'a і т. д.

Едмунд Бродковський

Львів, ул. Камінна 3. 126 2—10 (vis à vis школи реальної).

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок ч. 10.

перше і одиноке руске товариство асекураційне припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через **Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти** всіх трех Епархій, обезпечає будинки, худобу, господарскі знаряди, збіжжє в зерні і солоні, сіно в стогах і будинках против шкідливых огневих за можливо найнижшою оплатою.

Школи ліквідує ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контрааскураційними подають „Дністерови“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Поліси „Дністра“ приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечити ся через „Дністеръ“ після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услія і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришене зареєстроване з обмеженою поручкою, приймає від своїх членів і третих лиць **вкладни** до опроцентованя по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки властителям реальностей, вільних від тягарів, за поручкою двох членів. З позичок відтїгає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о удїленя агенції в місцевостях де „Дністеръ“ не є заступлений, приймають ся. (36—?)

За певну і добру льокацію

поручаємо

- 4¹/₂ листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4¹/₂ листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку красву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

Контора виміни і відділ депозитовий перенесені до льокалю партерового в будинку банковім.

(16)—?

За добірне оружє СРІБНИЙ МЕДАЛЬ.

Робітня рушникарска

В. Шадковський

С. Копчинський

у Львові, площа Бернардинська число 1.

Виробляє і удержує на складі випробоване мисливське оружє всіляких системів, як також перерабляє зі старих на найновіші системи.

Замовленя і репарації так в місци як і на провінції виконує скоро і старанно. 152 3—10